Pepeljuga

ART. 373/1-7

KIRKA
23772

Pepeljuga je bila marljiva i dobra. No njezina zla maćeha uvijek je nalazila razloga da je prekorava i kažnjava.
Te se večeri u kraljevu dvoru održavao ples. Pepeljuga nije mogla ići u dvorac jer nije imala svečanu haljinu.

Dogodilo se čudo. Dok je plakala uz grob svoje prave majke, Pepeljuga je odjednom ugledala na stablu prekrasnu svilenu haljinu, svu izatkanu zlatom. Ptičice su joj dodale veo i srebrne cipelice.

Pepeljuga je odjenula čarobnu haljinu i došla na ples. Nitko je nije prepoznao. Uvijek je živjela zaprljana pepelom pored peći, gdje je morala i spavati. A sada je bila u najljepšoj odjeći. Kraljeviću se odmah svidjela.

Pepeljuga nije smjela ostati na plesu poslije pola noći. Tada je prestajala čarolija. Čuvši da sat odbija ponoć, Pepeljuga je potrčala niza stube dvorca. Putem je izgubila srebrnu cipelicu.

Kraljeviću se mila nepoznata djevojka toliko svidjela da je uzeo cipelicu. Posvuda je tražio kome cipelica pripada. Maćehine dvije kćeri, opake i ružne, nisu je mogle navući na nogu. Cipelica je bila malena. Pristajala je samo Pepeljugi.

Kraljević je odlučio da skromnu i lijepu Pepeljugu uzme za ženu. Stari kralj bio je zadovoljan što dobiva vrijednu i umiljatu snahu. Tako je Pepeljuga živjela u sreći, a zlu maćehu izjedala je vlastita zloba.

PRIREDILA: LENA POLITEO
IZDANJE: GIRO »NAŠA DJECA«, ZAGREB
OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST
ZA OOUR: DRAGO KOZINA
NAKLADA: 8.000 PRIMJERAKA
TISAK: ČGP VEČER, OOUR MARIBORSKI TISK, MARIBOR 1989.
COPYRIGHT BY PESTALOZZI-VERLAG, ERLANGEN

1296